

KURIER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 24 Czerwca v. s. 1821 roku.

W I L N O.

W następujący poniedziałek dnia 27 teraźniejszego miesiąca czerwca o godzinie 5tej po południu, odbędzie się publiczne posiedzenie wileńskiego Towarzystwa dobroczynności, w jednej z sal domu tegoż Towarzystwa. Na posiedzeniu tym ma być sprawa z czynności Towarzystwa z roku przeszłego 1820.

GRECYA I DACYA.

(z gaz. Zusc.) Posłowie zagraniczni w Konstantynopolu udali się wszyscy do *Bujukdera*, żądając w kilka godzin do czarnego morza, a przy pomysłnym wietrze za dwa dni do *Odessy* przybyć można. (Była pogłoska, że cesarsko rosyjski poseł przybył do *Odessy*). W Konstantynopolu panował między Turkami wielki przestraszenie, bo przybył tam z czarnego morza rosyjski 18 działowy statek wojenny.

Dowiadujemy się teraz o szczegółach zdobycia *Galaczu*, które Grekom wielką sławę przynoszą, a dnoży tureckiej charakter wykazują. Z korpusu Greków, stojących w *Galaczu* i jego okolicach, większa część ludzi odeszła była do głównego korpusu greckiego, a mała tylko część, jak niektórzy donoszą, 6 do 7set ludzi, pozostała na miejscu. Na tę aderzył *Basza Ibraiłow* w 6000 ludzi. Grecy bronili się dzień cały z takim mężstwem i biegłością, iż twierdzono, że z obu stron legła na placu połowa walczących. Na koniec reszta, około 300 Greków, cofnęła się, i nie była ścigana od Turków, którzy z wileczą drapieżnością rzucili się na stojące w płomieniach miasto, dla rabunku, a po zamordowaniu wszystkich niewiast i dzieci Greckich, uczynili toż samo z *Wołochami* (okoliczność, o której *Dostrzegacz* austriacki donosząc, o przewyborney karności i łagodności Turków, przepominał). W *Bukarescie*, jak tylko więcej Turków po pierwszych 200 przybyło, wszystkim mieszkańcom i cudzoziemcom (austriakom, którzy ułożony z Turkami porządek w mieście utrzymywali, tak, że *Theodor* wysiść musiał, a *Basza* wkroczył) broń złożyć kazano. Łatwo więc nastąpić może, że wkrótce dōydzie wiadomość, że i oni na zawdzięczenie wycięci zostali. Ze strony austriackiej wydany został rozkaz w ziemi siedmiogrodzkiej, przepuszczać tylko tak długo uciekających przez granicę, póki Turcy nie wkroczą do *Wołoszyny*, a wtedy wszystkich buntowników gwałtem do powrotu skłonić, przez co naród *Wołochów* oddany byłby na łaskę turecką, jeśliby innego ratunku nie znalazł. W *Salonicie*, gdzie *Basza Macedonii* ma swoje siedlisko, stracono wielu bogatych Greków, a mieszkający tam chrześcijanie oczekiwali z utęsknieniem zbliżających się z *Morei* i *Albanii* braci swoich, którzy już *Pharsalę* i *Laryssę* osadzili. Cała *Macedonija* gotowa jest rzucić jarzmo niewiernych.

Wiele gazet północno-niemieckich donosi o następującem zdarzeniu, które zaszło na początku maja w *Konstantynopolu*. Nowo mianowany *Hospodar wołoski Kallimachi*, nabył wexel na 309,000 piastrow na bankiera *Danasi*; ale ten dowiedziawszy się, że austriak w *Bukarescie*, który

pieniądze te miał zwrócić, *Sakellario*, nie wskazał na to funduszu, wzbraniał się opłacić ten wexel. Poseł austriacki ujął się strony *Sakellario*; *Danasi* został uwięzionym; ale bronił się z taką śmiałością, że został uwolniony. Tymczasem, uznając za rzecz przyzwoitą schronić się. Po kilku dniach kazał go znowu wyszukać *Reis-Effendi*, a za poradą posła pewnego wielkiego mocarstwa, którego *Danasi* jest bankierem, stanął na wexowanie, w towarzystwie dragomana poselskiego; ale wtrącony został natychmiast do więzienia. Poseł żądał uwolnienia jego przez wysłanych urzędników poselstwa; a potem udał się sam do Wielkiego Wezyra, ale nadaremnie. Podał mu naostatek pismo do Sultana; ale Wielki Wezyr wzbraniał się przyjąć. Pierwszy radzca poselstwa udał się na plac, którego Sultana do Meczetu przechodził, i zawołał po dwakroć za jego zbliżeniem się, że ma pismo od Posła do Sultana, na które zważać nie chciano. Gdy po raz trzeci i zawołał, rzucił nań Sultana dumnym okiem i kazał urzędnikowi przyjąć pismo. Tegoż jeszcze dnia dał na nie odmawiającą odpowiedź i w ostrych wyrazach. Widać, że ani on, ani jego ministrowie nie mają wyraźnego wyobrażenia o swem politycznem położeniu.

Prawie nic o wszystkim tém nie wie *Dostrzegacz austriacki* do d. 16 czerwca, ale rzucił zagniewany wzrok na inne pisma publiczne, które Europie chrześcijańskiej więcej o sprawach Grecyi donoszą, a niżeli on chce, żeby wiedziały. Podług jego urzędowych doniesień, stało pod *Bukaresciem* 22 tysiące Turków, i czekali jeszcze na haszę z *Ibraiłowem* z jego korpusem, aby potem ruszyć przeciw *Xięciu Ypsylantemu*, który zawsze jeszcze ma stać pod *Targowischte* z 10 tysiącami ludzi. (Podług ostatnich, doniesień *Dostrzegacza austriackiego*, ma *Ypsylanty* tylko 600 ludzi.) *Basza Widdynu* miał osadzić *Krajowę*, a przednie jego czaty mają zaobdździć aż do *Rimnika*; *Teodor Władimiresko* został okuty w kajdany i tak przyprowadzony do *Xięcia Ypsylantego*, który korpus jego także do siebie sprowadził. Dalej powiada tenże *Dostrzegacz*, że z okolic *Konstantynopola* wyruszyło 12 tysięcy do *Rumellii* (gdzie i sam *Konstantynopol* leży), a z *Rumellii* 7000 ludzi do *Wołoszyny*. Z floty tureckiej wyszły znowu pod żagle 3 fregaty i 3 brygi, ale bez należytej osady. Mają one pójść do *Dardanellow*. Wszystkie przychozące z portów rosyjskich statki ze zbożem kazał Sultana zabierać. (Gdyby przywóz z czarnego morza ustał, możeby *Konstantynopol* wnet został ogłodzony.) Poseł angielski został (przed spaleniem *Pera*) przyjęty od W. Sultana ze wszelkiem odnaczeniem, odpowiadającym nader przy-

jażnym stosunkom, jakie zachodzą między Anglią a Portą, i że już fregata francuzka (z Konstantynopola) wyszła dla zabrania nowego posła francuzkiego z *Tulonu*. Zresztą wychwała znowu łagodność Turków.

Wielki Wezyr *Benderly* nie został zrzucony za swoje okrucieństwa, ale że się pokłócił z dwoma magnatami państwa, t. j. z nadwornym śmieszkiem i golibrodą *Sułtanem*. Szanowni ci mężowie żądali jego głowy, jednakże został tylko skazany na wieczne więzienie. W kilka dni potem zbuntowali się janczarowie i żądali głów nadwornego śmieszka i golibrody. Półkownik ich (*Aga*) odważył się powiedzieć to *Sułtanowi* wtenczas, kiedy miał zaszczyt zdeymować mu w łazni boby; ale *Machmud* odpowiedział, że prędzeyby zabił swego następcę tronu, i siebie z serajem spalił, a niżeli żeby miał poświęcić swego nadwornego śmieszka i golibrodę. Heroiczna ta odpowiedź i kilka kroć sto tysięcy piastrow uspokoiły Janczarów.

MULTANY I WOŁOSCZYŻNA.

(z *Gaz. Lwow.*) Od granic *Multan* dnia 20 czerwca. Podług wiadomości odebranych ze *Skuleni*, *Jerzy Kantakuzeno*, dowodzący korpusem greckim, dowiedziawszy się o nadciągnięciu Turków w znacznej sile, złożyć miał dowództwo nad wojskiem greckim w *Multanach*, i zabrawszy swoje klejnoty udać się incognito do *Bessarabii*. Wielu Greków pomyśleć miało za jego przykładem; tymczasem pozostała jeszcze znaczna liczba Greków w *Jassach*, których niejaki *Fabeck* ćwiczy codziennie w obrótach wojskowych, i którzy postanowili stawić czoło Turkom.

Podjazd turecki posunął się był do *Herleu*, gdzie zabiwszy dwóch Greków, cofnął się na powrót. Wedle powyższych wiadomości, wyruszył korpus turecki z *Wasliu* do *Jass*.

Podróżni przybyli z *Kronstadu* (w siedmiogrodzkiej ziemi) zapewniają, że *Ypsylanty* zostawiwszy znaczną załogę w umocnionem miejscu *Targowiste*, wycofali się z większą częścią swojego korpusu do *Plojesty* i tam podobnie się obwarowali. W *Bukarescie* skazali Turcy na śmierć dwóch znacznych kupców.

P R U S S Y.

(z *Gaz. warsz.*) *Berlin*, dnia 19 czerwca. Według postanowienia Monarchy z dnia 7 b. m. zaczęło się od d. 1 września roku 1822 sześciotygodniowe publiczne wystawienie płodów przemysłu krajowego w *Berlinie*. Medale złote, srebrne lub spiżowe, będą nagrodą nacyelniejszych płodów.

Ministeryum Skarbu wydało tu d. 17 b. m. obwieszczenie, iż w celu zupełnego i śpiesznego ukończenia obrachunku i wypłaty za różne dostawy dla wojska pruskiego w latach 1805 i 1806 i wojska rossyjskiego w roku 1805 w częściach dawniejszego Xięstwa Warszawskiego do Prus przyłączonych, z czasu dawniejszego rządu pruskiego, jako to, w departamentach poznańskim i bydgoskim do d. 1 listopada 1806, a w ziemi chełmińskiej do d. 15 grudnia 1806, Król Jmość wyznaczył 3 miesięczny termin do zgłoszenia się i podawania stosownych dowodów. Przyjmować je będą: w departamencie poznańskim Pan *Colomb*, naczelny Prezes; w bydgoskim, Pan *Stein*, także naczelny prezes, a w ziemi chełmińskiej Pan *Hippel*, podobnież naczelny prezes. Urządzenie to jednak stosuje się tylko do piérwiastkowych wie-

rzycieli i ich następców, którzy d. 22 maja 1819, kiedy między Prussami a Rosyją zawarta została umowa, względem długów byłego Xięstwa Warszawskiego, mieli zamieszkanie w kraju.

Podług zatwierdzonego w dniu 7 b. m. przez Monarchę ogólnego stanu dochodów i wydatków krajowych w roku teraźniejszym, całkowita obciążenie wynosi po 50 milionów talarów. Na ministerium wojny, dom sierot wojskowych w *Potsdamie* i kasę wdów po officerach, wyznaczono 22 miliony 804,300 talarów.

WIELKIE XIĘZTWO POZNAŃSKIE.

(z *Korr. warsz.*) *Poznań*, dnia 23 czerwca. Przy wyniesieniu położonych w wielkiem Xięstwie poznańskim ekonomii narodowych *Odolanowa*, *Krotoszyna*, *Orpiszewa* i *Rozdrażewa* na Xięstwo, i przy nadaniu tegoż JO. Xięciu *Karolowi Alexandrowi de Thurn i Taxis*; i potomkom jego płci męskiej, raczył N. Pan temuż JO. Xięciu także nadać jurysdykcję cywilną i kryminalną. Stosownie do wydanych w tej mierze postanowień, jurysdykcja ta wykonaną będzie przez Sąd Xiążęcy i przez Sąd pokoju. Obadwa rozpoczną czynności swoje z dniem 1 lipca r. b. w mieście *Krotoszynie* a sprawiedliwość wymierzać będą tak co do formy jako i materji, według praw i szczególnych ustaw dla W. Xięstwa poznańskiego wydanych. Jurysdykcja ta nie rozciąga się atoli na mieszkającą w Xięstwie *Krotoszyńskim* szlachtę, ani na duchowieństwo tameczne, ani też na urzędników królewskich wyższych i niższych tak stanu wojskowego jako też cywilnego; osoby takowe pozostają owszem nadal pod jurysdykcją sądów królewskich. Sądowi Xiążęcemu służy stopień sądów niższych pierwszej klasy, i pod bezpośrednim dozorem najwyższego sądu *appellacyynego*; Xiążęcy sąd pokoju będzie względem sądu Xiążęcego w tym samym stosunku, jak Królewskie sądy pokoju względem sądów ziemiańskich, a sąd Xcy najbliższą będzie jego władzą dozorczą. *Appellacya* od wyroków sądu Xiążęcego w pierwszej instancji zapadłych idzie, w sprawach cywilnych do sądu ziemiańskiego w *Wschowie*, a od wyroków Xiążęcego sądu pokoju do Xiążęcego. Instancją trzecią jest najwyższy sąd *appellacyyny*. W sprawach kryminalnych wyroków sąd Xiążęcy w instancji pierwszej, a sąd ziemiański w *Wschowie* w drugiej, chyba że najwyższy sąd *appellacyyny* stosownie do przepisu §. 141 ustawy z dnia 9 lutego 1817 w drugiej instancji zawyrokować winien. Na indagacye fiskalne jednak nowa jurysdykcja w Xięstwie *krotoszyńskim* żadnego nie ma wpływu, należą owszem do sądów królewskich. Z tego wyjęte tylko są sprawy in juryne, które w sposobie procesu fiskalnego prowadzić się winny, jako też indagacye przeciw urzędnikom JO. Xięcia *Thurn i Taxis*; i względem oporu władzom jego i ich urzędnikom okazanego; w sprawach albowiem takowych należy decyzya do sądów Xiążęcych. Sąd ziemiański w *Krotoszynie*, tudzież inkwizytoryat w *Koźminie*, już otrzymały zalecenie, aby akta w sprawach do rozpoznania sądów Xiążęcych należących tymże oddały.

N I E M C Y.

(z *Gaz. warsz.*) Od brzegów *Menu* d. 12 czerwca. Elektorowa *Heska* przybyła d. 9 b. m. z córkami swemi do *Frankfortu*, dla odwiedzenia W. Xięcia *Mikołaja* i małżonki jego, którzy na jutro wyjechali do *Ems*.

Izba deputowanych królestwa wirtemberskiego uchwaliła, aby posłowie przy dworach zagranicznych nie brali więcej jak 6000 złotych rzyńskich, na pierwiastkowe urządzenie kancelaryi swojej, i aby każdy poseł odwołany, w pierwszym roku urzędowania swego zwracał do skarbu połowę tej ilości, w drugim roku, trzy osme części, w trzecim, czwartą część, a w czwartym ósmą część.

Słychać (pisze gazeta berlińska), iż Bonaparte skończył pamiętniki swoje, które pisał od czasu przybycia na wyspę *S. Heleny*. Jenerał *Bertrand* i Hrabia *Montholon* mają ich kopię. Nie będą zaś ogłoszone prędzej, jak po śmierci Bonapartego.

F R A N C Y A.

(z *Gaz. warsz.*) *Paryż*, dnia 9 czerwca. Wszyscy posłowie zagraniczni przy dworze tutejszym odebrali ze *Stambułu* wiadomość, iż posłowie Mocarstw chrześcijańskich opuścili tę stolicę, i udali się do *Bujukdere*, z kąd we dwa dni można stanąć w *Odessie*.

Jutro Hrabia *Pozzo di Borgo*; poseł rosyjski, a pojutrze, Baroń *Vincent*, poseł austriacki, mieć będą uroczyste wysłuchanie u Króla naszego. Przyjaci zostaną z takimi obrzędami, jakie się posłom wielkich Mocarstw należą.

Hrabia *Goltz*, poseł pruski przy dworze tutejszym, wyjechał w nocy dnia 6 b. m. do *Berlina*.

Wczoraj miało być w kościele *s. Eustachiego* żałobne nabożeństwo za duszę młodego *Lallemant*, zabitego podczas rozruchu d. 3 czerwca r. z. w *Paryżu*, na które wszyscy spółuczniowie jego ze szkoły prawa i lekarskiej byli zaproszeni. W tém, na wyższy rozkaz odłożono to nabożeństwo do nieograniczonego czasu, o czém poranne gazety i przyklepione na drzwiach wspomnianego kościoła drukowane uwiadomienia ostrzegły. Wszakże mimo tego młodzież, nie wiedząc zapewne o tém ostrzeżeniu, zebrawszy się w znacznej liczbie, przyszła przed kościół. Niektórzy z uczniów, urażeni o zawód, zdarli ze drzwi kościelnych kartkę. Stojący tam na straży żandarmerowie poymali kilku. Poszli więc uczniowie w liczbie najmniej 6,000 spokojnie i w głębokim milczeniu na cmentarz zwany *Peré Lachaise*, gdzie zwłoki młodego *Lallemant* spoczywają, którego drzwi zastawszy także zamknięte, zastanowili się, i jeden z nich miał stosowną do okoliczności przemowę. Wracając stamtąd uczniowie do *Paryża*, i przechodząc wedle domu niebożczyka *Lallemant*, zdjęli z głów kapelusze. Wszedłszy do miasta rozeszli się spokojnie.

Jedna z gazet tutejszych donosi, że prokurator królewski w *Londynie*, na domaganie się posłów rosyjskiego, austriackiego i pruskiego, pociągnie do sądu wydawcę pewnej gazety londyńskiej, za to, iż przymierze między *Aleksandrem I*, *Franciszkiem II* i *Fryderykiem Wilhelmem III*, przyrównał do tryumwiratu *Oktawiusza*, *Lepida* i *Marka Antoniusza*.

Umieszczony niedawno w gazecie *Sporów* artykuł przeciwko rewolucyi greckiej, napisany przez Pana *Jauffroy*, zaledwie nie osiągnął w *Tryescie* nieprzyjemnych wypadków dla autora ze strony greków. Wdała się jednak zwierzochność miejscowa, i P. *Jauffroy* przybył spokojnie do *Wenecyi*.

Dnia 4 b. m. o trzech kwadransach na 7mą

wieczoram dał się słyszeć w *Valenciennes* huk okropny. Dowiedziano się wkrótce, iż był pożar w składzie prochowym. Wszyscy mieszkańcy uciekali z miasta; osada tylko wojskowa i urzędnicy przybyli na miejsce pożaru. Bomby i granaty wylatywały i pękały. Około 11-tej, cztery wieże, gdzie był znaczny zapas broni, rozwały się i upadły. Szczęściem nie doszedł ogień do podziemnego składu prochu; wydobywano go stamtąd i do cytadelli przenoszono. W chwili, kiedy o tém pisano, minęło niebezpieczeństwo, ale nie trwoga. Szkoda jest ogromna. Z gmachu składowego zostały tylko mury, których obalenia się co chwila oczekiwano. Jeden z najpiękniejszych pomników 14-go wieku, który przetrwał tyle pamiętnych oblężeń, zniknął w kilku godzinach.

Izba Parów. Dnia 6 b. m. skończyło się badanie świadków, których 182 przeciwko oskarżonym o spisek d. 19 sierpnia, a 15 za oskarżonymi wysłuchano. Nazajutrz zabrał głos jeneralny prokurator, i w długiej mowie rozbił wszystkie artykuły oskarżenia, zbijając domysłowe u niewinnienie, jakoby zostali namówieni i uwięzieni po zbrodni. Dnia 13 b. m. obrońcy prawni mówić będą za oskarżonymi.

Na sessyach izby deputowanych d. 6, 7 i 8 b. m. odbywały się dalsze obrady względem budżetu. Dnia 6 kanclerz pokazał się pierwszy raz po długiej chorobie. Powstała zaraz lewa strona przeciwko niemu tak dalece, iż z niecierpliwionym mówił o pragnących bezładu, co wielką wrzawę sprawiło, i żądano, aby ich wymienił. P. *Girardin* chciał ująć 180,000 franków prezosa wi rady ministrów, twierdząc, iż urząd ten nie jest potrzebnym. (Odrzucono wniosek jego). Pan *Demarçay* mówił ogólnie o oszczędności we wszystkich ministeriach. (Przerywano mu głos). Wzięto naprzód pod rozagę wydatki na ministerium sprawiedliwości. Pan *Labbey* radził zmniejszyć pensyę ministra o 50,000 franków. Pan *Etienne* poparł wniosek jego. Zbił go kanclerz, jakoż został odrzuconym. Pan *Lameth* mówił o zniesieniu rady stanu, twierdząc, iż nie jest tworem władzy prawodawczej, ale rządu. Kanclerz i Pan *Cuvier* bronili rady stanu. Pan *Bogne de Faye* radził zmniejszyć wyznaczoną dla niej ilość o 1,8,000 franków. (Odrzucono ten wniosek, po dowiedzeniu, iż za przeszłego rządu radcy stanu brali po 25,000 franków, a teraz mają tylko 15,000). Pan *Constant* domagał się zmniejszenia wydatków na sądy kryminalne i policyjne ilością 300,000 franków. (Co odrzucono). Z kolei przystąpiono do ministerium spraw zagranicznych. Pan *Bignon* poparł wniosek Pana *Labbey* względem oszczędzenia 789,000 franków. Żądał, aby urzędy poselskie dano także dyplomatom *Bonapartego*, a pensyę dożywotnią zasłużonym dyplomatom, wynoszącą przeszło 200,000 franków, skasowano. Odpowiedział mu Baroń *Posquier*, minister spraw zagranicznych, zbijając twierdzenie jego. Jenerał *Foy* wyszedł czyniąc pogroźki, a nazajutrz (dnia 9 czerwca) zaczął obrady długą mową, którą, mimo wielkiego oporu, kazano drukować, i w której rostrząsał politykę całej Europy. Baroń *Pasquier* zbijał także wszystkie twierdzenia jego. Wniosek Pana *Rollin*, względem zniesienia urzędu podsekretarza stanu spraw zagranicznych, upadł, jako niepoparty od nikogo. Panowie *Constant* i *Perier* uczynili zapytania Barońowi *Pasquier* względem interesów neapolitańskich i piemonckich; lecz wspomniany Baroń wymówił się od odpowiedzi. Przystąpiono dalej do

roztrząsania budżetu na ministerium spraw wewnętrznych. Trzeba jeszcze namienić, iż d. 7 b. m. minister spraw wewnętrznych żądał przedłużenia uchwały względem cenzury, póki się tego-roczne posiedzenie nie skończy. Izba wyznaczyła komisją do zdania sprawy w tej mierze.

Paryż, dnia 13 czerwca. Eskadra obserwacyjna francuska wypłynęła z Tulonu pod dowództwem kontr-admirała *Halgaü* na śródziemne morze.

Dnia 9 b. m. wydał Król wyrok względem zatrzymania podoficerów i żołnierzy w służbie wojskowej, aby mogli dać przykład karności i dobrego postępowania. Dotąd wolno im było oddalić się lub wejść na nowo w służbę, gdy lata swoje wysłużyli. Pozostający w służbie mieli znak na rękawie munduru i brali większą płacę. Nie wiele ich jednak na tym przestawało.

Młodzieniec głuchoniemy nazwiskiem *Davenne* miał zaszczyt podać Królowi pałac, który zrobił z tektury, a nad którym 3 lata pracował. Ma 260 okien, przez które widzieć można środkowe pokoje i ich ozdoby.

Rada oświecenia publicznego postanowiła, iż każdy uczeń, któryby należał do zgromadzenia w celu ułożenia tych, co przez zaburzenie spokojności i powstanie zawinili, skazany będzie na kary szkolne. Powodem do tego urządzenia było, iż uczniowie szkoły prawa i lekarskiej chcieli niedawno obchodzić rocznicę śmierci młodego *Lallemant*, zabitego d. 13 czerwca podczas przeszłorocznych rozruchów w tutejszej stolicy.

Na sessyi izby parów d. 9 b. m. jenerálny prokurator wniósł w sprawie spiskowych: 1) aby *Sauses* i *Delacombe*, uznano za niewinnych i uwolniono; 2) aby *Roberta*, *Gaillarda*, *Eynarda*, *Laverderie*, *Trogoffa*, *Berarda*, *Délamotta*, *Vorleta* i *Monchy*, uznano za uczestników spisku na obalenie rządu i na śmierć skazano; 3) aby *Carona*, który lubo bezskutecznie namawiał do spisku, skazano na wygnanie; 4) aby innych, jako to: *Depierres*, *Charpenay*, *Hutteau*, *Lecontre*, *Modewick*, *Loritz*, *Bredart*, *Dequevaucillers*, *Fesneau*, *Mallent*, *Dumoulin*, *Thevenin*, *Remy*, *Brue*, *Pegulu*, *Desbordes* i *Godo-Paquet*, którzy wiedzieli o spisku a nie donieśli, co jednak po części potem uczynili, skazano na więzienie i zapłacenie kary pieniężnej od 50 do 2,000 franków; 5) aby *Trogoffa* i *Vorleta* wymazano także z listy członków legii honorowej i kawalerów orderu *ś. Ludwika*.

Jenerálny instygator *Vatimesnil* wystawił w 6-godzinnej mowie obraz początku i toku spisku. Między innemi rzekł: „*Robert* i *Gaillard*, adjutanci legionu departamentu *Meurthe*, zesłali się z nieobecny *Nantilem*, który im powiedział o spisku, co sami zeznali. Należeli do niego, bo chcieli wciągnąć podoficerów *Petit* i *Vidal*, a *Robert* przyjął od *Nantila* 300 franków na kupno materii, z których miano zrobić trójkolorowe kokardy. *Depierres* i *Charpenay* wiedzieli także o spisku, lecz do niego czynnie nie należeli; zachodzi bowiem wątpliwość, czyli 3 innych namówić chcieli. Sierżant starszy *Eynard* wiedział o spisku, i w nocy dnia 19 sierpnia zalecił dwóm sierżantom, aby kazali żołnierzom zasadzić skałki do karabinów.” Mówił potem o oskarżonych z gwardyi królewskiej. Oświadczył, iż oszczerzy za okazali; są jednak przekonani, iż wiedzieli o spisku i do niego czynnie należeli. *Nantil* i *Lavocat* wciągnęli *Delaverderie*, który od pierwszego przyjął 500 franków na podział między żołnierzy kom-

panii swojej, i pieniądze te dał *Petitowi* zęsto-sownem poleceniem. Namówił oraz *Trogoffa* i *Hutteau* do spisku. *Trogoff* dostał także 1,000 franków na przekupienie podoficerów osady w *Vincennes*. *Hutteau* i *Lacombe* są mniej winnymi. Z oskarżenia wojskowych z legionu departamentu *du Nord*, wnoszą jenerálny instygator, iż wiedzieli o spisku, i tćm tylko zawinili, że o nim zaraz nie donieśli. Oskarżeni przez *Bazara* są przekonani, iż wiedzieli o spisku. Jeden z nich *Berard* uprzęta w tej mierze wątpliwość, a *Dumoulin* i *Mallent* nie mogą osłabić zeznań jego. Pierwszy należał czynnie do spisku, i donieśli o nim dopiero d. 20 sierpnia, kiedy niebezpieczeństwo minęło. *Dumoulin* jest podejrzany o napisanie pewnego listu, a *Mallent* zawinił, że nie wyjawiał spisku. *Sauset* jest tylko podejrzanym, ale nie przekonanym. Przystąpił potem jenerálny instygator do wykroczenia osob z legionu departamentu *Sekwany w Cambray*. Udał się tam *Mozian*, wysłany przez *Nantila*, dla zjednania stronników. *Lammotte* i *Vorlet* należeli czynnie do spisku. Inni, jako to: *Thevenin*, *Remy* i t. d. zawinili nie donosząc zwierzchności o uczynionych im propozycjach. Mówił nakoniec o oskarżonym łupcu *Monchy*, a znaleziony w papierach *Nantila* list, poczytał za oczywisty dowód, iż wspomniany kupiec nie tylko wiedział o spisku, ale go nawet ułatwiał. Półkownik *Caron*, ostatni z oskarżonych, jest wprawdzie przekonany, iż szefa szwadronu *Lestang* chciał wciągnąć do spisku; nie wykazało się jednak, czyli do spisku *Nantila*, lub jakiego innego.

Izba deputowanych. Dnia 9 b. m. trwały dalsze obrady o wydatkach na ministerium spraw wewnętrznych, a w szczególności na policyę. Minister spraw wewnętrznych opierał się wnioskowi komisji względem zmniejszenia wydatków na policyę centralną o 35,000 franków. Cała lewa strona powstawała na policyę paryżką i jej zdrożności. Znalazła nawet poparcie od niektórych członków siedzących w środku. Radzono znieść urząd jenerálnego dyrektora policji, a przez to oszczędzić 40,000 franków. Wniosek ten atoli, i drugi, aby tylko 15,000 franków pobierał, odrzucono, a natomiast uchwalono skasować urząd dyrektora gwardyi narodowej z pensją 20,000 franków. *P. Beugnot* mówił o nowym urządzeniu gwardyi narodowej. W całej Europie (rzekł) jest milicya, która czuwa nad spokojnością kraju, a rolnictwu nie odbiera potrzebnych ludzi do pracy. Jeśli tak urządzimy gwardyę narodową, zasłużymy sobie na wdzięczność obywateli. Zdający sprawę imieniem komisji zabral niespodzianie głos i oświadczył, iż komisya radzi zmniejszyć wydatki na policyę centralną nie o 35,000 franków, lecz tylko po 25,000. Powstał ztąd wielki hałas, po którego uspokojeniu przyjął wniosek.

Na sessyi d. 11 i 12 b. m. była mowa: czyli podług wniosku komisji należy wyznaczyć 50,000 franków dla szkół elementarnych. Spierano się mocno o szkoły zwyczajne i wzajemnego uczenia. Panowie *Layné*, *Pasquier*, *Corbieres*, *Cuotier* i inni uymowali się za oświeceniem ludu, i mówili o poprawie szkół od roku 1816. W ten czas chodziło tylko 165,000 dzieci do szkół elementarnych, które teraz liczą milion 125,000 uczniów. *P. Cornet d'Incourt* nie przestawał na 50,000 franków, dla tego, iż ilość ta jest zbyt małą, i że gdyby jednakowo nauczycielom w 25,000 gminach rozdana była, każdy dostałby tylko po

DODATEK.

Wilno dnia 24 Czerwca 1821 roku v. s.

Prośba i rezolucya Sądowa.

1. Najjaśniejszy Najpotężniejszy Wielki Monarcho Imperatorze Alexandrze Pawłowiczu Samowładncy całej Rosyji Panie Najmiłościwszy etc. etc. etc.

Przynosi prośbę b. prezydent Ziemski Ptu Rosieńskiego szlachcic Ignacy Bucewicz przeciwko szlachcie Wincentemu Tymieńskiemu podoficerowi gwardyi pol. jako aktorowi sprawy, Szymonowi Domaszewiczowi, J. Wesselowi, Felizowi Przyjalowskiemu, P. Grodzickiemu, Wincentemu Woydył, i Michałowi Waynarowiczowi, świadkom czyli pieczętarzom, a w czem poniżej objaśnia.

W roku zeszłym 1820 in junio podoficer wojsk pol. szlachcic Wincenty Tymieński przez przyjaciela swego rejestru 7 obligow, jakoby przez syna prosiącego już nieżyjącego Leopolda Bucewicza, w masie na czer. zł. 693 w różnych datach i miejscach siebie wydanych, zakomunikował, proszący b. Prezydent Ziem. Rosieński Bucewicz, znając dobrze tak szlachcica Wincentego Tymieńskiego sytuacyę, jako też sposob niestratny życia swego zeszłego syna Leopolda Bucewicza, tym więcej rozważając daty tych obligow pod nieletność tegoż syna utworzonych przekonał się, że to dzieło jest nie przykudne: ku krzywdzie prosiącego, wiekiem już i niemocą zdrowia skoloturego wyczerpane, z tego nieprzykudnego zaosnowania rzeczy do utrudzenia potrzebnego spoczynku starcowi, oraz do zawłaszczenia jego doli wymierzono: zasłaniając tedy swoby fundusz od takich napadów, bardziej jeszcze jakie być mogą obligi, tak co do onych nastania za podeyrzane czyli też pod nieletność syna za wymożone uwzględniając p. oświadczenie w aktach Ziem. Ptu Rosień. dnia 21 julii 1820 zapisane i przez Kuryera Lit. ogłoszone zapowiedział: najprzód że zeszły syn Leopold Bucewicz w r. 1792 marca 26 dnia urodzony, tak w czasie nieletności jako też i za dójściem lat wprzód pod dozorem nauczycieli, później pod troskliwą baczością prosiącego oycza, na wszelkie potrzeby odpowiednie iekowi swemu miał przyzwolite dostarczenie; a zatem jak od nikogo tak i od szlachcica Tymieńskiego, tym więcej żadnego funduszu nawet na opędzenie własnych potrzeb niemającego żadnych pieniędzy nie miał przyczynny zapożyczać. Za w roku 1812 pod czasem wejscia w niniejszy kraj wojsk francuzkich należycie od oycza prosiącego uekwipowany zeszły syn Leopold Bucewicz wszedł w służbę żandarmow Ptu. Rosieńskiego i przez kilka miesięczny pobyt wojska Francuzkiego nie mógł widzieć się z szlachcicem Tymieńskim, albowiem i tenże Tymieński Ptu. Telszewskiego będąc żandarmem odlegle od siebie mieszkali, że w czasie reytardy wojsk francuzkich syn prosiącego pozostał w domu i w krótko dni życia ukończył, ażeby przeto pseudo za obligiem ostatniej daty to jest 1812 grudnia 16 na czer. zł. 475 przez się jakoby wydany miał pieniądze, nie mógł tak znaczney summy już będąc chorym stracić, a jakich pieniędzy ani prosiący oyciec, ani też nikt z domowych zeszłego syna Leopolda nie widział: że jeżeli kiedy a osobliwie czasdy reytardy miał syn prosiącego zeszły Leopold Bucewicz po witanie z szlachcicem Tymieńskim, to zawsze był ktoś obecny, a żaden przecie nie widział ani zaliczanych pieniędzy przez szlachcica Tymieńskiego, ani też wydającego przez zeszłego Leopolda obligu, że w tych to pseudo obligach pieczętarze czyli iwnakowie zamieszczeni nie są prosiącemu tak za nieistotności, jako też z miejsc ich pobytu znani, ze wszystkich przeto względów takowe tytuły obligi pomawiając prosiący pozwem edyktałnym tak szlachcica Wincentego Tymieńskiego jako też przysposobionych odczasz arzy o kasotę tytułu rzeczonych obligow przez Sąd Ziemski Ptu Rosień. w roku 1821 apryla 21 dnia w Kuryerze Lit. zamieszczonym był taskarzyć, lecz że m. taki rodzaj skargi, jako w rzeczy fakcyjnej podeyrzanej i nie przystoynie utworzonej właściwy i ukazami zastrzeżony jest porządek śledztwenny, zatem przyskładzie tak uczynionego oświadczenia jako też wydanego pozwu edyktałnego nie podaniey prośbę.

Aby Najwyższymi Waszemi Imperatorskiej Mości

Ukazem zalecono było, tę moją prośbę w Sądzie Ziemskim Rosień. przyjąć, poczem albo jako już w skardze przez pozw edyktałny zaawizowany natychmiast powyższe tytuły obligi, jako podeyrzane na krzywdę prosiącego utworzone skasować, za usposobienie których tak na szlachcica Tymieńskiego jako też pieczętarzy do tychże obligow piszących się wedle rygoru praw zapisać kary, alboliteż, stosownie do porządku śledztwennego, gdy wszyscy oskarżeni niewiadomi są z miejsca swego pobytu, takową zatem prośbę wespół z zakroczyć się mającą rezolucyę w miejscu komunikacyi do drzwi sądowej przybić zalecić, i przez gazetę Kuryera Lit. do stanności w tym sądzie i danie należnych explikacyow oskarżone osoby wezwać, a w samey sprawie wszystkie tytuły obligi utworzone skasować, winnych wedle rygoru prawa ukarać, jako po nieosiadłych parętkę uznać i expensa prawne zasądzić.

Najmiłościwszy Monarcho proszę Waszemi Imperatorskiej Mości o tej mojej prośbie uczynić sprawiedliwy wyrok. Należy do podania w Sądzie Ziem. Ptu Rosień. roku 1821 junii 8 dnia.

Takową prośbę układał i podpisał sam aktor: Ignacy Bucewicz b. Prezydent Ziem. Ptu Rosień.

Roku 1821 miesiąca junii 11 dnia. Stachali prośby b. Prezydenta Ziem. Ptu Rosień Ignacego Bucewicza przeciwko szlachcie Wincentemu Tymieńskiemu podoficerowi gwar. pol. jako aktorowi sprawy, Szymonowi Domaszewiczowi, J. Wesselowi, Felizowi Przyjalowskiemu, P. Grodzickiemu, Wincentemu Woydył i Michałowi Waynarowiczowi świadkom czyli pieczętarzom na dniu 11 junii roku idącego 1821 do Sądu niniejszego podany w rzeczy: iż w roku zeszłym 1820 in junio mając za komunikowany rejestr 7 obligow, jakoby przez syna prosiącego już nieżyjącego Leopolda Bucewicza w masie na czer. zł. 693 w różnych datach i miejscach szlachcicowi Tymieńskiemu wydanych przekonywa się prosiący, iż takowe wszystkie obligi ulegają pomawieniu względnie swego nastania, albowiem jedne wedle dat wykazanych pod nieletność tegoż zeszłego syna Leopolda Bucewicza, drugie być mogą podeyrzanemi: zwłaszcza że zeszły Leopold Bucewicz, syn prosiącego, dalekim będąc od straty miał od prosiącego jako być w ciągu życia swego dostateczne we wszystkich opatrzenie, a zatem prosił, jako w rzeczy fakcyjnej podeyrzanej i nieprzystoynie utworzonej przyjąć takową prośbę pod rozpoznanie w porządku śledztwennym, a w samey sprawie jako w skardze już przez pozw edyktałny zaawizowany powyższe tytuły obligi skasować alboliteż stosownie do porządku śledztwennego, gdy wszyscy oskarżeni nie są wiadomi z miejsca swego pobytu, w miejscu tedy komunikacyi takowej prośby wespół z zakroczyć się mającą rezolucyę oną do drzwi sądowych przybić zalecić i przez gazetę Kuryera Lit. do stanności w tym sądzie i dania należnych explikacyow oskarżone osoby wezwać w Sądzie Ziem. Rosień. postanowiono wedle porządku na rozbiór dzieł śledztwennych przepisanego, takowej prośby wespół z niniejszą rezolucyą kopie dwie jedną do drzwi sądowych przez woźnego zawiesić i drugą autoryzowaną przez kancelaryę Sądu niniejszego do redakcyi gazet Kuryera Lit. dla wiadomości stron oskarżonych przesłać zalecić, poczem aby strony oskarżone explikacye wespół z dowodami, a strona powodowa prośbę autentyczną po trzykrotnym zaawizowaniu w sądzie niniejszym złożyły, dla położenia opinii pod karani sprzeciwieństwa zastrzedz, w żurnale podpisano: prezydent Ziem. Rosień. Jan Kalinowski, Sędzia Ziem. Rosień. Kazimierz Jucewicz, Sędzia Ziem. Rosień. Tomasz Jankowski Pisarz Ziem. Rosień. Ignacy Giedgowł.

(L. S) Zgodność z żurnalem poświadczam Wł. S. Sugiello Regent Ziem. Rosień.

Roku 1821 junii 11 dnia woźny świadczę, iż tej prośby kopie wespół z rezolucyą zgodne z autentykami, w sprawie W. JPana Ignacego Bucewicza b. Prezydenta Ziem. Ptu Rosień. jedną WWJPanom Wincentemu Tymieńskiemu wachmistrzowi wojsk pol.

Szymonowi Domaszewiczowi, J. Wesselowi, Feliksowi Przyalgowskiemu, P. Grodzickiemu, Wincentemu Waydyk i Michałowi Waynarowiczowi do drzwi Sądowych przybiłem i drugą podobną kopią do gazet Kurjera Lit. podałem Adam Andrzejewski wozny Ptu Rosień.

Roku 1821 mca czerwca 11 dnia przed aktami Ziem. Ptu Rosień stawając osobiście wóznym, takowy kwit swój relacyjny podanej prośby wspólnie z rezolucją urzędowo zeznał, przyjąłem Antoni Paszkiewicz Ziem. Rosieński Regent. (L.S.)

Takowa kopia zgodna z autentyczną prośbą i rezolucją oraz z zeznaniem wóznego: Wiktor Sugiello Regent Ziem. Rosień.

Wolno drukować w Kurjerze Lit. zaświadcza Ignacy Giedgowd Pisarz Ziem. Ptu Rosień.

Wzwanie kredytorów.

1 Sąd sierocki przy magistracie Białoruskim ustanowiony wspólnie z członkiem Sądu cywilnego Białostockiego i Sobolskiego Ptbw, zasiadający w sprawie konkursowej kredytorów zeszłego Leopolda Waknity podpułkownika wojsk pruskich, po przewidzianej na sukcesorach onego ultymarnej konwicej przez wszystkich stawających kredytorów w tymże sądzie, dekretem oczewistym w roku teraz idącym maja 6 dnia rozdział summy za przedany dom w mieście Białymstoku leżący, przez publiczną licytacją wziętej, w magistraturze powszechnej Opieki Obwodu białostockiego znajdujący się między tychże wszystkich kredytorów zadeterminował, przed skutecznieniem czego w porządku rozpoznania pierwszeństwa pretensyj ubiegających się do takowej masy kredytorów, komportacją obligow, wexlow i wszelkiego rodzaju dokumentów do masy konkursowej wszelkie pretensje wyswiecić zdolnych, na wszystkich kredytorach tak stawających jako i niestawających a później zjawić się mogących na dzień 15 julii tegoż roku do kancelaryi magistratu Białego przeznaczył, żeby zaś wszyscy kredytorowie o takowym konkursie i Sadu niniejszego postanowieniu mogli być uwiadomieni, przez publiczne gazety krajowe i zagraniczne potrzykrotnie opublikować o tem postanowił, na skutek jakowego dekretu niniejszym wzywa kredytorów zeszłego podpułkownika Waknity z jakiegokolwiek źródła pozostającego do majątku tu w Białymstoku po nim pozostałego pod rozdział między kredytorów przeznaczonego mieć mogących, iżby w przeciągu trzymiesięcznego terminu od daty niniejszego ogłoszenia sami przez się lub przez prawnie umocowanych plenipotentów w tym Sądzie pretensje swoje objawiwszy, do następnej rozprawy ku usprawiedliwieniu swych pretensyj pod wiecznym upadkiem w tychże pretensjach, stawali. Dat w Białymstoku roku 1821 mca maja 28 dnia.

Asessor Sądu spraw cywilnych Białostockiego i Sokolskiego Powiatu Kazimierz Krzyżanowski. Głowa Józef Maliszewski Gottlieb Berneker Burmistrz. Jan Sawicki Burmistrz.

O g ł o s z e n i e.

2. Gabriel Gerszon Ram kupiec i obywatel miasta Wilna, założywszy nie dawno w swoim własnym domu, na rogu Rudnickiej ulicy, przeciw Ratusza pod N. 295 położonym, handel sukienki w różnych gatunkach, ma honor zawiadomić o tym szanownych Obywatelów i ich łaskawym polecieć się względem.

U w i a d o m i e n i e.

Redakcja Kurjera Warszawskiego, ma zaszczyt uwiadomić swoich łaskawych czytelników i Prenumeratorów: iż toż pismo nadal wychodzić będzie. Celem jedynym jest Redakcyi taniość i wygodę; cena przeto zostaje dawna, to jest: kwartalnie w Warszawie, płaci się tylko zł. 3: a z pocztą zł. 9. Oddzielnie kupujący, płacą za każdy numer gr. 4. Umieszczone będą wszelkiego rodzaju nowości, doniesienia jak może być najszybciej-

sze o szczególniejszych zdarzeniach w stolicy i w kraju, modach, widowiskach, rękodzielnictwach, dziełach literackich, okolicznościach handlowych i tym podobnie. Niemniej starać się będzie redakcyja, by być niejako przewodnikiem, wskazując mieszkańcom znaczniejszych urzędników, osób prawnych, lekarzów, składów handlowych, i rzemieślników najbardziej używanych. Co zaś do nowości zagranicznych, tegoż samego dnia, w którym poczta przychodzi, już czytelnicy znajdą w Kurjerze, wyszczególnienie w krótkości szczególniejszych i najbardziej interesujących wypadków. Doniesienia prywatne wszelkiego rodzaju, byle jak może być najszybciej ułożone, przyjmowane będą za najumiarkowaną opłatę. Kurjer, jak dotąd oodziennie wychodzić będzie, wyjąwszy sobotę, i punktualnie o godzinie 6 wieczorem w kantorach dostać go można. Szanowni prenumeratorowie raczą wcześniej oświadczyć, czy jest ich wola trzymać nadal to pismo, gdyż podług ilości prenumery, ilość egzemplarzy wybijać się będzie.

L i c y t a c y a.

Litewsko Wileński Gubernialny rząd w skutek komunikaty Wileńskiej Skarbowej Izby, wyszły z powodu niejawienia się na naznaczone przedtem terminy 1, 3 i 7 idącego mca junii, życzących wziąć w dzierżawę do 1823 roku, sosowego i konsumpcyjnego w mieście Wilnie zborów, awizuje, iżby życzący mieć takową dzierżawę jawnie się do tejże skarbowej izby na powtórnie naznaczone przez nią terminy z prawnymi kaucjami 5, 12 i 15 następującego mca junii. Dat 1821 roku junii 17 dnia.

Sowietnik Wincenty Ławrynowicz.
Kazimierz Nowicki Sekretarz.

Sądy Exdywizorskie.

3 Sąd Taxatorsko-Exdywizorski, spełniając prawidła dekretu remissyjnego Sądu Ziem. Wilkom. w r. 1816 mca julii 5 dnia zakroczonego wszystkich pretensorów i kredytorów WJPanów Michala i Józefa z Bułharynow Lipskich Rotm. Wilkom. oddających folwark Warunce w pcie Wilkom. sytuowany na satysfakcyą swych wierzycieli zawiadamia, że dnia 15 julii terażn. bieżącego roku sprawę konkursową w mieście Wilkomierzu na sessjach poobiednich sądzącą się niezawodnie do namowy wziąć przedsięwziąć i ammissyą na niestawiających zapisze, gdyby przeto kogo to interesować może takowe postanowienie do wiadomości doszło, przez trzykrotną awizacyą Kur. Lit. ogłasza. Dat 1821 mca maja 27 dnia. Leopold Komorowski Ziem. Wilkom. i Exdywizorski Sędzia, Konstanty z Wolda Mejer. Ziem. Wilkom. Sędzia, Justyn Piotuch Grodz. Wilkom. i Exdyw. Sędzia. Regent Feliks Stankiewicz.

O zgubionym obligu.

3. Niżej piszący się świadom będąc o wydanym przez Ojca mego Augustyna Stońskiego przed kilkunastu laty obligu na czer. zł. 30 Katarzynie Szeptyckiej; i że z takowego obligu nic nie należy, w czem jej własne kwity z opłaty u mnie znajdujące się są dowodem: oprócz czego, gdy tylko wieść dochodzi, że JPan Bonifacy Grażewicz, podobno w powiecie rosieńskim przebywający, nabył oblig pomieniony i jać się zamierza przeczyszczyć, dla tego więc, dopiero ogłaszam, iż oblig, chociaż niepowróconym został, lecz za onym nic nie należy; w czyjebykolwiek zatym ręce przeszedł zawsze o wydobyć obligu, gubiłby się znajdował, środki przedsięwzjąć się pozyskania. Józef Stoński.

Takowe ogłoszenie Redakcyja Kurjera Lit. może umieścić w gazecie. Prezydent Grodz. Wileński Adam Dauksza.

Wyjeżdżają za granicę.

2. Obywatel powiatu wileńskiego szlachciz Jan Rusiecki z synem Feliksem do królestwa pruskiego na miesiąc dwa, a Kanuty Rusiecki kandydat sztuk pięknych do królestwa pruskiego, Niemiec, Francji i Włoch dla wydoskonalenia się w naukach, na lat cztery.

Wilno dnia 22 czerwca 1821 roku.

О Б Ъ Я В Л Е Н І Е.

М. Шкловъ.

Юня 2 дня 1821 года.

O B W I E S Z C Z E N I E.

M. Szklow.

Dnia 2 junii 1821 roku.

Въ послѣдствіе повелѣнія Господина Главнокомандующаго 1-ю Арміею, Интендантскаго оной объявляетъ, что на поставку провіанта и на цѣкспорныхъ пунктахъ овса, а въ Динабургѣ и лагерной соломы будущъ происходитъ торги въ Казенныхъ Палатахъ пѣхъ самыхъ Губерній, гдѣ войска расположены, именно: Курляндской, Лифляндской, Виленской, Минской, Ярославской, Владимирской, Вишневской, Смоленской, Калужской, Могилевской, Черниговской, Псковской и Волынской, по особому состоянію въ нихъ хлѣбныхъ промысловъ, на поспѣшность цѣлаго года, ш. е. съ перваго Генваря 1822 по 1-е Генваря 1823 года; въ Воронежской же, Тамбовской, Екаперинославской, Полтавской, Слободско-Украинской, Тульской, Рязанской, Орловской и Курской, поставки ограничиваются на время съ 1-го Генваря по 1-е Августа 1822 года, ш. е. на семь мѣсяцовъ, примѣчая, что въ Екаперинославской Казенной Палатѣ будущъ происходитъ торги на поставку провіанта и въ части Таврической Губерніи.

Сроки Торговъ назначаются такимъ образомъ:

1-го Разряда торги Сентября 28, 29 и 30; переторжки Октября 3, 4 и 5, въ губерніяхъ: Воронежской, Тамбовской, Екаперинославской и части Таврической, Полтавской и Слободско-Украинской.

2-го Разряда торги: Октября 15, 17 и 18-го; переторжки Октября 19, 20 и 21, въ губерніяхъ: Курляндской, Лифляндской, Псковской, Тульской, Рязанской, Орловской, Курской, Калужской, Смоленской, Ярославской, Владимирской и Волынской.

3-го Разряда торги: Ноября 1, 2 и 3; переторжки Ноября 4, 7 и 8-го въ губерніяхъ: Виленской, Минской, Вишневской, Могилевской и Черниговской.

На сии сроки вызывающіяся желающіе къ торгамъ съ законными залогами, во уваженіе по мѣсячной поставкѣ припасовъ, на сей разъ въ пятую часть прошивъ подряда, а на обеспечение задатковъ особо кромѣ общественныхъ опъ дворянства поставокъ, кои оспариваются

На skutek rozkazu JW. Główno-dowodzącego 1szą Armią, Intendencya tejże Armii ogłasza, iż na dostawę proviantu i w niektórych punktach owsa, a do Dyneburga i słomy obozowej, będą odbywać się targi w Izbach Skarbowych tych Guberniy, gdzie woyska rozłożone, a mianowicie: Kurlandzkiey Inflandzkiey, Wileńskiey, Mińskiey, Jarosławskiey, Włodzimierskiey, Witebskiey, Smoleńskiey, Kałużkiey, Mohilewskiey, Czernihowskiey, Pskowskiey i Wołyńskiey, podług osobnego stanu w nich zbożowego przemysłu, na potrzebę całego roku, to jest: od dnia 1 januaryi 1822 do dnia 1 januaryi 1823 roku; w guberniach zaś Woronezkiey, Tambowskiey, Ekaterynosławskiey, Połtawskiey, Słobodzko-Ukraińskiey, Tulskiey, Razańskiey, Orłowskiey, i Kurskiey, dostawki ograniczają się na czas od dnia 1 januaryi do dnia 1 augusta 1822 roku, to jest: na siedm miesięcy, uważając, iż w Izbie Skarbowey Ekaterynosławskiey, będą odbywać się targi na dostawę proviantu i na część gubernii Tauryckiey.

Terminy targów naznaczają się takim sposobem:

Igo rozkładu targi: dnia 28, 29 i 30 septembra; przetargi dnia 3, 4 i 5 oktobra, w guberniach: Woronezkiey, Tambowskiey, Ekaterynosławskiey i części Tauryckiey, Pułtawskiey i Słobodzko-Ukraińskiey.

IIgo, Rozkładu targi, dnia 15, 17 i 18 oktobra, przetargi dnia 19, 20 i 21 oktobra, w guberniach: Kurlandzkiey, Inflandzkiey, Pskowskiey, Tulskiey, Razańskiey, Orłowskiey, Kurskiey, Kałużskiey, Smoleńskiey, Jarosławskiey, Włodzimierskiey i Wołyńskiey.

IIIgo, Rozkładu targi: dnia 1, 2 i 3 nowembra; przetargi dnia 4, 7 i 8 nowembra, w guberniach: Wileńskiey, Mińskiey, Witebskiey, Mohilewskiey i Czernihowskiey.

Na te terminy wzywają się życzący na targi z prawnymi ewikcyami, w proporcji miesięczney dostawki żywności, na ten raz w części piątej całego podradu, a na zabezpieczenie zadatkow udzielnie, prócz ogólnych od Szlachty dostarczeń, które pozostają na samey u-

на одномъ довѣрїи. Вѣдомости о потре-
бности въ каждой губерніи будутъ ра-
зосланы въ Казенныя Палаты въ свое
время и публично въ оныхъ открыты,
вмѣстѣ съ подробными кондиціями и
прочими правилами на основаніи коихъ
должны происходить поставки, гдѣ
впрочемъ прошивъ прежняго несдѣлано
никакихъ перемѣнъ.

Подлинное подписаль:

Генераль - Интендантъ 1-й Арміи
Графъ Санти.

fności. Wiadomość o ilości potrzebney
do kaźdey Gubernii, będzie posłana do
Izb Skarbowych w swoim czasie i pu-
blicznie w nich odkryta, razem z wy-
szczególnionemi kondycyami i dalszemi
prawidłami, na mocy których powinny
bydź wykonane dostawy, w których z re-
szcą, w porównaniu do dawniejszych,
nie zrobiono żadnych odmian.

Na oryginalie podpisał:

Generał-Intendent 1szej Armii,
Hrabia Santi.

Wilno dnia 24 Czerwca 1821 roku v. s.

P o z e w e d y k t a l n y.

2. Wedle Ukazu Jego IMPERATORSKIEY Mości Samowładnego całą Rossyą etc. etc. etc. Pozew edyktalny z powództwa Uurr. Ludwika profes. adj. Tadensza buhal. i Wiktorego synow, Scholastyki i Teressy córki, Sobolewskich, sukcesorow zmarłego Marcina Sobolewskiego kasnaczeja, przed Sąd Ziem. Ptu Wileń. do udecydowanych aktow i poczewistey rozprawy w rozpoczętej exdywizyi majątku Uurr. Chodasewiczow i zmarłego Sobolewskiego kasnaczeja na dzień 11 julii 1821 roku odroczoney na poobiednie sessye; z referencyą do remissy Sądu Gł. Lit. Wileń. 2go Depart. 1816 marca 17 i ukazu tegoż Sądu w tymże roku maja 25 d. za N. 946, do zaszłego dekretu Sądu Ziem. Ptu Wileń. dyllacyynego w roku 1816 8bra 13 dnia, do ukazu Rządu Gubernialnego 1821 marca 16 d. za N. 5,528 do dopełnionej przez Sąd Exdywizorski w Kur. Lit. awizacyi, i dalszych dowodow u Sądu złożyć się mających wyniesionuy; mianowicie po Uurr. Katarzynę matkę, Jana, Andrzeja, Michala, Adama, i Juliana oraz dalszych synow Chodasewiczow, Maryannę z Chodasewiczow Matusewiczową prof. fessorow i jej opiekę, Barbarę z Chodasewiczow Horodeńską i jej męża, oraz dalszych sukcesorow zmarłego Jana Chodasewicza, Dominika Zaykowskiego b. Rad., Brygide Biergielowę Regent. sukces. zmarłego Józefa Maciejewskiego tradycyynych possessorow, Franciszka Biergiela Regenta, administratora domow i funduszow Chodasewiczowskich, o zasądzenie na nappewniejszy funduszach Chodasewiczow przed wszystkimi pretensorami sum za obligami 1806 7bra 26, 1807 9bra 11 i dekretem Grodz. trkim 1808 xbra 10 r. sr. 4,200 i z tradycyi kamienicy kołbowskiej na ulicy Rudnickiej sukcesorami zmarłego Franciszka Sidorowicza regenta zapossydowanej za dekretem Ziem. Szawel. 1808 apr. 20 i wlewkiem Grzegorzewskich 1808 apr. 9 wyjaśniających się zł. 15,003 gr. 21 a po sukcesorow Franciszka Sidorowicza regenta Helenę matkę i Leopolda syna Sidorowiczow z dokladem opieki, oraz Karolinę z Sidorowiczow Karpowiczową z dokladem męża o komportacyę kontraktu na arędę kamienicy Kołbowskiej od zmarłego Sobolewskiego oycowi obżal i o skutki tegoż kontraktu o niebronienie inekwitacyi do kamienicy na Rudnickiej ulicy pokolbowskiej ze skutkow rościagniętej na niej tradycyi, z obżal. possessorami o przystąpienie co do wybieranych intrat z domow Chodasewiczowskich N. 1351, 1352, 1353 i 1354, na Antokolu, w mieście Wilnie oznaczonych i dalszych gdziebądź położonych, tak z tradycyynych possesyi, jak oraz z administracyi; niemniej z wynikłych arędownych kontraktow, do zdecydowanych aktow inkwizycyi kalkulacyi, a co do rozniesionych własnościow i dopełnionych dezolacyi, weryfikacyi przy złożeniu do onych listow tradycyynych, inwentarzy kontraktow i dalszych tranzaktow, po Ignacego Górskiego kredytora, oraz Star. Eliasza Mendelowicza Agresta z jego zmwowy arędarza, Pesię Szymelowę Nechisowę matkę, Wólfa Szymelowicza syna, Leję córkę z dokladem męża Leyzera podrabinka szkoły izrael. wil. sukcesorow zmarłego Szymela Wulfowicza Nechisa, również z kontraktu possessorow, o przysądzenie na rzecz massy Chodasewiczow na obżal. jako współnikach niewymawiając się jedni drugim, za każdy rok possesyi domu N. 1353 na Antokolu oznaczonego po zł. pol. 1000 oraz o dalsze szkody straty, przez akta wyprobować się mające, za złożeniem pod przysięgą przez obżal. z possesyi dowodow, po Piotra i Maryę wprzód Lenczewską a dopiero Zboromirskich sowietnikow, Maryannę z Lenczewskich Wołyńską sowietnikową z dokladem męża, Jana Władysława synow, Aniełę córkę Lenczewskich sukcesorow zmarłego sowietnika Lenczewskiego i ich opiekę; o oblikwidacyę i detrunkatę r. sr. 787 i ass. 200, wybranych a conto summy 7,500 zł. lokowany, u żal. oycy na rzecz obżal. sukcesorow Lenczewskiego przez obżal. Zboromirskich mał. oprócz odbieranych corocznie do daty zeyscia oycy żal. procentow, o powrót obligow zabranych po zmarłym oycu żal. i za onemi summ od debitorow pozyskiwanych z procentami, a także o powrót obligu przez żal. oycy obżal. Zboromirskim na zł. 7,500 wydanego i drugiego na zł. 7,000 w teyże rzeczy drogą podeyscia i oszukania od żal. Ludwika Sobolewskiego z krzywdą massy projektow wyjednanego, opokaranie za zły przewod prawa i oszukanie rygorem ustaw; o komunikacyę do Lit. Wileń. Guber. Rządu dl. uzyskania w onym złożonych obligow do ogulney massy przynależnych i o szkody straty przez akta lub oblikwidacyę probować się mające, po Teodorę matkę, Antoniego, Leona, i Jana synow Konczewskich, Annę z Konczewskich Sopoćkową rotm. w. pol. i jej opiekę sukcesorow pisarza Konczewskiego, o akta z dzierzawy extenuacyyney domu zmarłego Sobolewskiego na ulicy Trockiej w mieście Wilnie położonego, co do poboru intrat kalkulacyi, a szkod poczynionych i dezolacyi, weryfikacyi; o złożenie listu podawczego, inwentarzy, kontraktow i dalszych z possesyi papierow z przysądzeniem tego wszystkiego, co się z nich odkryje i probować będzie, o detrunkatę w roku 1816 jan. 29 d. wziętych na należność zł. 2500 i o kassatę przez akta niewyprobowanych pretensyi obżal., po Wiktorego i samę z Borkowskich Sickerzyńskich mał. sukcesorow zmarłego burmistrza Mateusza Borkowskiego, Marcina Sledzińskiego, Jakuba Hahna, Józefa Lukianowicza radnych, Marcina Pożlewicza regenta sukcesora zmarłego Józefa Pożlewicza pisarza, byłych członkow Magistratu Wileń. jako tradycyynych possessorow; a Antoniego Bunaka z ich stopnia administratora kamienicy na ulicy Trockiej do dziedzictwa Sobolewskich należney, o złożenie listow podawczych, inwentarzy, kontraktow, i rachunkow, oraz dalszych papierow; o akta kalkulacyi z użytkow, a weryfikacyi z poczynionych szkod i dezolacyi z przysądzeniem co się z nich odkrywać będzie, dla żal. na powrót, po Antoniego i Józefa, oraz dalszych synow, Maryannę córkę Gietzow, i dalsze rodzeństwo należące do successyi po zmarłym burmistrzu Szymonie Gietzu, Józefa Klimaszewskiego b. burm., Onufrego Orłowskiego, Karola Łapinskiego, Franciszka Poznańskiego b. radnych; Józefa Statkowskiego, Franciszka Święckiego b. burm. Jana Tomkiewicza, Karola Granera, Jana Bukszę, Mateusza Zolkowskiego b. radnych, Józefa Krzyżanowskiego, Wincentego Malinowskiego burm., Wincentego Grabowskiego, Marcina Strauza i Jana Bukszę radnych, Dominika Rewkowskiego pisarza terażniejszych członkow Magistratu Wileń. o złożenie rachunkow i dalszych annexow usprawiedliwiających zaoczny szafunek intrat i funduszow, oraz ubezpieczenie onych jakie z administracyi kamienicy żal. na ulicy Trockiej w mieście Wilnie od roku 1810 pod władzą obżal. zostawały, mimo Sąd Exdywizorski, o powrót takowych intrat z procentami, które przez akta wyjaśnionemi będą, po Star. Jankiela Smołowieckiego Leybę za dekretem i depart. Sądu Gł. Wileń. 1811 aug. 9, d. po dopełnionej nadpłacie za wydaną własnoręczną inskrypcyą na restancyę, o r. sr. 200, po Jana i Maryannę Kalofow obydw. kowień. posiadających po zmarłym Kalofie debitorze, o zapłacenie reszty długu z głowy Pensaka w roku 1814 7bra 24 d. przez wydaną kartę wyznanego r. sr. 150, po Józefę Hlebowiczównę i jej oziękę z obligu oycy obżal. Józefa Hlebowicza, żal. oycowi w roku 1798 apr. 23 d. datowanego, po dopełnionej nadpłacie o r. sr. 30 po Łukasza Trzeciaka za kartą w roku 1804 mar. 3 d. o pożyczone u oycy żal. czer. 10, po Annę Pietkiewiczową podług rachunku od roku 1809 maja 6 d. po dopełnionych nadpłatach, o restancyę r. sr. 11 kop. 25½, po Józefata Małachowca Sędz. Grodz. Kowień. za inskrypcyą w r. 1812 febr. 29 d. wydaną o r. sr. 4, po Jana Halkę lub jego sukcesorow jakiego bądź imienia, nazwiska, urzędu i ty-

tulu, za 2 inskrypcjami roku 1809 xbra 12 jedney 1812 maja 5 drugiey o r. sr. 60 i ass. 75 a z roku 1807 julii 14 o r. sr. 50, po Józefa Pióre lub jego sukcesorow za inskrypcjami w różnych datach i dekretem Ziem. Wileń. o czer. zł. 50 i r. sr. 73, po Star. Berkę Judelowicza Szlachbergą o powrót intrat przez obzał. wybieranych ze schedy dekretem exdywizorskim w roku 1815 junii 2 d. wydzieney zał. w ilości wypróbować się mającey przez akta kalkulacyi, a co do dopełnieney obzał. dezołacyi przez werifikacyę, po Wilhelma Refelda i administracyą massy jego pod konkurs oddanę za dekretem Sądu Woyt. Ław. Wileń. 1807 julii 9 o r. sr. 324 kop. 77, po Wincentego Malinowskiego bur. za dekretem Sądu Woyt. Ł. Wileń. 1809 gbra 12 o zł. 1,263 gr. 19½, po Burakowa b. sprawnika trockiego o r. sr. 61 kop. 80, po Woyciecha Hutorowicza z roku 1801 o zł. 703, po Czudowskiego por. za wexlem o zł. 400, po b. prezyd. i marszał. kowień. i kawalera Kozakowskiego z r. 1812 apr. 21 o r. sr. 71 kop. 74 i ass. 35 kop. 20, po Joachima Staszewskiego i Anastazego Romanowskiego sekretarzow za kartą r. 1809 8bra 28 o r. sr. 15, po Michała Hempley Różę córkę oraz dalsze potomstwo Hemplów i ich piekę, niemniej paręcznika Antoniego Orłowskiego lub jego sukcesorow za inskrypcyą 1797 7bra 11 o czer. zł. 10, po Stanisława Bialeckiego z roku 1805 maja 3 za dekretem Ziem. Wileń. 1808 czer. zł. 50, po Bębnowskiego i matkę jego z r. 1807 apr. 26 o czer. zł. 5 i r. sr. 11, po Star. Jankiela Mowszowicza i jego całą familią sukcesywną za dekretem oczewistym Ziem. Wileń. 1807 gbra 13 o czer. zł. 400, a z roku 1812 mar. 11 o f. ass. 100 i r. sr. 50, po sownika i kawalera Machwica za inskrypcyą 1807 maja 15 o r. sr. 150, po Racewicza lub jego sukcesorow z r. 1807 aug. 19 d. o r. sr. 60, po sukcesorow Hutowicza z r. 1804 junii 12 o r. sr. 15, po inspektora Kowalskiego z r. 1812 maja 13 o r. sr. 4, po Wysockiego b. kommisarza z r. 1811 julii 1 i 31 o r. ass. 181 i sr. 7, po Andrzeja Kotelnickiego z r. 1800 7bra 1 o r. sr. 33, po Piotrowskiego z r. 1798 maja 30 o r. sr. 10, po Felsza z r. 1805 8bra 1 o r. sr. 15, po X. probosza Ryllę z r. 1807 junii 1 i 8bra 21 o r. sr. 30, po Antoniego Kolba z r. 1807 8bra 21 o czer. zł. 5, po Prozora sędziego z r. 1810 julii 6 o r. sr. 61. kop. 80, po Wołockę o czer. 80, ze wszystkimi zaś obzał. o dołączenie procentow i expensow, o skutki we wszystkich remissy Sądu Gł. i dekretem dyllacyynego Ziem. Wileń. o bliźszość do dowodu, i odvodu o kasztę niesprawiedliwych stosunkow, o zapisanie wieczney amisyi dla niejawiących się do majątku tak Chodasewiczow, iako też Sobolewskich kredytorow i pretensorow, a z debitorami o extenuacyę do wszelkich funduszow, a w niewystarczeniu o sekwestracyę osob, po nieosiadłych a winnych z dzieła o parękę w odpowiedź o warowanie loci standi na dekreta niestanne 1816 8bra 15 otrzymane pooddzielnie przez każdego, i oto co czasu sprawy przoszonym będzie S. Z. M.

Roku 1821 mca junii 20 dnia wolne tego pozwu edyktałnego zgodną z oryginałem w sprawie WW. JPP. Ludwika profesora, Tadeusza Bunatera, i Wincentego synow, Scholastyki i Teressy córek Sobolewskich, po wszystkie osoby tym pozwem zajęte dla wiadomości wszystkich, do Kuryera Litewskiego dla trzykrotnego zamieszczenia w Redakcyi Wileń. podałem, i o stawianiu w sądzie Ziem. Wileń. na termin przeznaczony oznaymłem.

Wateusz Bolewicz Woźny Ptu Wil.

Roku 1821 mca junii 20 dnia wolne tego pozwu edyktałnego w Gazecie Kuryera Lit. umieszczenie, i dla awizacyi drukowanie; poświadczają Ziemski Ptu Wileń. Pisarz Józef Olszański.

P o z w e d y k t a ł n y.

2 Wedle Ukazu Jego IMPERATORSKIEY Mości Samowładnającego całą Rosyą etc. etc. etc. Urodzonym Janowi i potomstwu Teofili i Norbercie córkom, Zygmuntowi i Januszowi synom Turom, Prezydentowi i Prezydentowiczom, Justynowi i Helenie z Turow Wirwiczom Sędziom, Józefowi i Reginie z Turow Sztadenom porucz., Apolonii Thomaszewiczównie Podstolance Czernichowsk. z dokładem opieki, sukcesorom Józefa Czarnockiego Sędziego, sukcesorom Wincentego Thomaszewicza pisarza, sukcesorom Tomasza Broniewskiego w assystencyi opieki, sukcesorom Jana Duntena Sędziego, Jerzemu Francuzewiczowi Sędziemu, Michałowi Sędziemu, Tadeuszowi Stanisławowi miecznikowiczom, Ignacemu Łomor. Salmanowiczom, Franciszce Szostakowskiej, Justynowi Kiełpszowi Sędziemu Gran., Antoniemu i Brygidzie Nowickim, Józefowi Kiełpszowi, Obsztytowi, Zahorskiej, Bohdanowiczowej, sukcesorom Chryzostoma Nowomieyskiego Sędziego, Romualdowi Podbipięcie Marsz. Dziśn., Stanisławie Mirskiej Pisarz. Lit., sukcesorom Józefa Thomaszewicza Rotmistrza Borysowskiego, Rozalii z Jakutowiczow imo Thomaszewiczowej a teraz Mirskiej Star., Szysze, Leonowi Czerwińskiemu, Jerzemu Salmanowiczowi, Wincentemu xiędzu, Antoniego Kruszewskiego kan. sukcesorom, Dyonizemu Mollowi Sędziemu Inflant. Wołodkowi, Mackiewiczowi, Sorokowej Mieczney, Antoniemu, Annie Pietkiewiczom Regentom, Ignacemu Dobożyńskiemu porucz., Krahelskiemu Rotm., Ignacemu Turowi Stolnikowi, Andrzejowi Butlerowi Sędziemu, sukcesorom zesłego Fryderyka Hertyka z dokładem opieki, Leonarda Borodzik, Papenguta Doktora, Karola Rohozy, Horodenskigo, Drozdowskiego, Adama Turczyndowicza Sędziego Grodz., Józefa Janonta, Antoniego Kaczynskiego, sukcesorow Onufrego Białozora Woyckiego, sukcesorom Józefa Piechowskiego Szambelana, Janowi Majewskiemu Rot., Jakuba Podbereskiego sukcesorom, Marykoniego Pisarza Lit. sukcesorom, Stanisławowi Zaborskiemu Regent. Wilk., sukcesorom Michała Pruszyńskiego adwok. Ignacemu Kossowskiemu bytemu exaktorowi Telszew., Justynowi Zakrzewskiemu Sędziemu, Honor. Kollyszkowej Rotm., sukcesorom Michała i Maryanny Skwarczyńskich Czesnik, Justynowi Chrzczonowiczowi Sędziemu, Wincentemu Zabłockiemu Regentowi, Antoniemu Kollyszce Sędziemu, sukcesorom xiędza Macieja Jagiety, Wilczyńskiego, Gareckiego, Antoniemu Eymontowi Sęd. Staszewiczowi, Montwile adwokatowi, Chomskiemu, Syrwidowi Zabłelskiemu Sędziemu, Rantemberkowej Szambelanowej, sukcesorom Szambelana Jana Tura, Franciszkowi i Stanisławowi Turom Podstolicom, Franciszkowi Makowskiemu, Michałowi Weysenhoffowi Marsz., Kwiatkowskiemu, sukcesorom xiędza Emalinowicza byłego plebana Wobolnickiego, Piotrowskim Chorażym, Bogusławowi Turowi Sędziemu Gran., Szkulteckim, Hilaremu Rzewuskiemu, Starozakonnym Abramowi Kaptanowskiemu, Hercykowi Gierszonowi, Samsonowi obywatelom Wileń., Ryfce faktorce klasztoru Panien Bernardynek Wileńskich na Zarzeczcu, zawiniającym do massy, i kredytorom, do wydania zaś zbiegłych podanych X. Staniewiczowi Proboszczowi Dusiatkiemu o Mateusza Juszkią, Stanisława Dąmbrowskiego sukcesorom o Kowarskich i zdanego rekruta, Zyberkowej jener. a teraz Platerowej o zbiegłych Wolterach, Alexandrowi Lizandrowi Marszałkowi o zdanego rekruta poniewoli z majątku Potłodynia i utrzymania 2 dusz pod Swilpiskami, oraz dalszym wszystkim kredytorom i pretensorom,

oraz debitorom i kawentom do masy funduszu po zeszytych Zygmuncie i Brygidzie małżonkowie Bogusławie i Leonardzie Thomaszewiczach wpływ mającym, pozw edyktały przed Sąd podkomorsko exdywizorski w dobrach Połozdyniu w pcie Wilkomierskim od dnia 23 maja idącego roku odbywający się, z powodztwa successorów zeszytego Zygmunta Thomaszewicza Podstolego Czernihowa. Urodzonych Józefa i Kazimierzy z Thomaszewiczów Radzikowskich kapitanów wojsk pol. i Bogusławę z Thomaszewiczów Kosowskiej kapit. b. w. pol. w referencyi do remissy Sądu Gł. Lit. Wileń. Depart. 2go r. 1815 mca apryla 22 dnia na Sąd podkomorsko Exdywizorski zapadłego i do dekretu Sądu podkomorsko exdywizorskiego w r. 1816 junii 8 w dobrach Połozdyniu ferowanego, komportacyą i adcytacyą, naostatek do Rezolucyi d. 16 februar. teraźn. r. w Sądzie Gł. nastaley i inne reguły nakazujących mimo jatich wyroków obzał. Turowie i konaktorowie Owilscy i dalsi dopełniając kontrawencyą, komportacyą do kancelaryi Ziem. Wilk. niezaskuteczynili, a w teraźniejszey posesyi Owil Ludzom wielkie poczynili dezolacye; w celu zatym zyskania kar za wykroczenia przed pierwszo zjazdowym dekretem, jako też i po ogłoszeniu zasłużonych wszystkich pozywając obżalowani do oczwistej rozprawy proszą na oznaczony w dniu 30 julii idącego roku terminie i wszystkich takoz którzy nieusprawiedliwili się zpełnionej komportacyi pokarania penami kontrawencyinemi, o naznaczenie etiam intriduo nowej, do kancelaryi swojej z persystencyą prawem statutowym przeznaczoney, 2 prośb pierwszemi żalobami obiętych zaskutecznienia, a nowo przynaszających się i przynieść się mających skarg i żądań formalnego podług prawa, słuszności i rzeczy rozebrania i we wszystkich prawney satysfakcyi dopełnienia.

Roku 1821 mca junii 18 dnia woźny świadcę, iż kopią tego edyktałego pozwu wszystkim stronom na niy umieszczonym stosownie do postanowienia Sądu podkomorsko exdywizorskiego przed tenże Sąd w dobrach Połozdyniu w powiecie Wilkom. leżących dla zamieszczenia w Kur. Litewskim podałem, Jan Kisiel Woźny Ptu Wileńskiego.

Roku 1821 mca czerwca 18 dnia przed aktami Ziem. Ptu Wileń. stawając osobiście woźny w górze wyrażony relacyą takowego pozwu zeznał. Przyjąłem Jan Zienkowicz Wileń, Ziem. Reg. Wypis z xiąg Ziemskich Ptu Wileńskiego.

Roku 1821 mca czerwca, 8 dnia. Przed aktami Ziem. Ptu Wileńskiego stawając osobiście woźny niżej wyrażony, relacyą takowego pozwu zeznał w te słowa: roku 1821 mca junii 18 dnia Woźny świadcę, iż kopią tego pozwu edyktałego wszystkim stronom na nim umieszczonym, stosownie do postanowienia Sądu podkomorsko exdywizorskiego, przed tenże sąd w dobrach Połozdyniu w pcie Wilkom. leżących dla zamieszczenia w Kuryerze Lit. podałem. U tey relacyi podpis woźnego taki Jan Kisiel woźny Ptu Wileń. Po zeznaniu jest takowa relacya w xięgi Ziem. Ptu Wileń. wpisana, z których i ten wypis pod pieczęcią urzędową Ziemską Ptu Wileńskiego stronie jest wydan.

Zgodziłem Jan Zienkowicz W. Z. Regent.

Roku 1821 junii 18 d. takowy pozw może być umieszczony do Kurjera. Sędzia Ziemski Wileń. A. Jasieński.

O g ł o s z e n i e.

Kommissya Sądowa edukacyyna Gubernii Wołyńskiej, Podolskiej i Kijowskiej, mając sobie dodanych członków z głosem decydującym, przez Należyższy rozkaz Jego Cesarskiej Mości, dany Rządzącemu Senatowi, pod d. 10 września 1820 roku; dla przyspieszenia poruczonych sobie czynności, gdy widzi, iż ze strony funduszu edukacyynego poczynione są w Archiwum funduszowem przygotowania, aby resztę interessów potrzebujących jeszcze Sądowego w Kommissyi swej rozpoznania przez pełnipotentą funduszowego wprowadzić, a pozostaje tylko jeszcze fundusz edukacyyny od ustronnych pretensyi, jakieby się do niego rościć mogły, zabezpieczyć na przyszłość; postanowiła: 1) Tak kompleta swoje urządzić, aby po ukończeniu niniejszey majowej kadencyi, następująca wrześniowa trwała ciągle, aż do rozsądzienia ostatecznego spow, któreby z powodztwa funduszu lub przeciw funduszowi sądowym porządkiem w prowadzonemi były. 2) Dla przybliżenia i zamknięcia ustronnych pretensyi do funduszu rościć się mogących, a przez to zabezpieczenia na przyszłość funduszu edukacyynego od wszelkich tychże ustronnych pretensyi; naznaczyć za termin prekluzyny dzień pierwszy grudnia r. b. 1821 z tem zastrzeżeniem: iż ktokolwiek, z jakiego bądź względu mający pretensyą do funduszu edukacyynego (wyjawszy do dóbr pojezuickich dla których prekluzya konstytucyą 1775 r. Vol. VIII. na karcie 275 wskazana) takowej swojej pretensyi do wyrażonego teraz naznaczającego się terminu, porządkiem przepisany w tey kommissyi nieobjawi i dochodzić jej, zaniedba; ten po-

żniej tychże swoich pretensyi wznawiać i do żadney jurydykcyi podawać nie będzie miał mocy; lecz jako w rzeczy przez siebie opuszczoney, wiecznemi czasami młodeć powinien będzie. 3) Ponieważ termina do stawienia się w Kommissyi, obyczajem wyższych instancyi, zwykły się najmniej na cztery tygodnie po wyiszceniu obwieszczeń moc pozwu mających naznaczać; przeto dla usprawiedliwienia dekretów, któreby na zaoczność stron wezwanych, za ich niestawieniem się w Sądzie Kommissyi wypadć musiały; odnieść się do Rządów Guberskich Gubernii Wołyńskiej, Podolskiej i Kijowskiej, aby Policyom Mieyskim i Ziemskim ponowić raczyły Ukazami polecenie odselania nieodwłócznie stronom wezwanym do Kommissyi obwieszczeń, i dostawiania natychmiast teyże Kommissyi rewersów na odebranie przez kogo należało takowych obwieszczeń. Zeby zaś to postanowienie wszystkich wiadomości doszło; podać do gazety Kurjera Litewskiego dla trzykrotnego ogłoszenia, a osobne tegoż ogłoszenia exemplarze drukowane przy komunikacyach posłać Rządowi guberskim, gubernii Wołyń. Podol. i Kijow., dla opublikowania przez Ziemskie i Mieyskie Policoye, oraz JW W. Marszałkom guberskim i powiatowym tychże gubernii i Sodom powiatowym dla poprzybijania na drzwiach ich kancelaryi i umieszczenie w swych aktach. Na ostatek o tem wszystkim rząd Imperatorskiego Uniwersytetu Wileńskiego uwiadomić i JO. Xięciu Ministrowi spraw duchownych i narodowego oświecenia donieść.

Dan w Krzemieńcu dnia 10 czerwca 1821 roku.

Prezes Kommissyi i Kawaler Michał Sobański
Pisarz Rudzki.

Przeżądź publiczna.

2. Na skutek z Ukazu Litewsko Wileńskiego Gubernskiego Rządu wyszłego, i za onym nastaley w Magistracie Wileńskim dnia 16 praesentium rezolucyi ogłaszam: iż w dniach 4, 6, i 8, nadechodzącego mca julii 1821 roku, będzie wyprzedawany na wieczność za gotowe pieniądze dom murowany Łabowskich, w Wilnie pod N. 735 leżący, na którym otrzymali lokacye 1. WW. PP. Wizytki w summie 2,091 rubli; 2. na pierwszym piętrze lokowani kredytorowie za summe 27,400 rubli 30 kop. i 3 w summie przysądzoney w ogóle rubli 34,407 kop. 97 odbierający lokacyą na drugim piętrze tegoż domu, oraz na stajniach, wozowniach i lodowni do takowego domu należnych, nie mniej WW. Peżarsey (między innymi) i w takowym domu wydział mający. Dla czego, aby Ichmość Kredytorowie na powyższym domu lokowani, w oznaczonych teraz terminach przy licytacyi in fundo domu odchodzić mający, nabywali się, wydaję w tém niniejszą awizacyą i życzących nabydź wiecznośćią pomieniony dom do jawienia się upraszam. Dat roku 1821 mca junii 17 dnia.

Wincenty Malinowski B. M. W.

Sądy Exdywizorskie.

2. Wincenty Dowgiałło prezydent Ziem. Zawileyski, Michał Sawicki prezydent Wileński, Aloizy Jankowski Sędzia Zeimski oszmiański, Józef Skarżyński Sędzia Ziemi Trocki, Szymon Kulwiec Sędzia Grodzki Kowieński i Paweł Szmygielski Sędzia Grodzki Brastawski.

Oznajmujemy tym naszym urzędowym obwieszczeniem listem JWW. i WW. Ludwikowi Gielgudowi strażnikowi W. X. Lit. z jednej strony, a zaś Eustachemu i Emilii z Górskich Chrapowickim podkomorzym bb. Szawelskim, Józefowi i Eleonorze z Gielgudów Wereszczyńskim starostom Upitskim, Maryannie z Kossakowskich Gielgudowej Strażnikowej W. X. Lit., Annie Matce Stolnikowej i Prezydentowej b. Grodzkiej Rosieński, Ignacemu synowi porucznikowi wojsk pol., Mikuckim, Franciszkowi Janowskiemu prezydentowi Graniczn. Rosieński, Wincencie Matce Starościnnie i Damazemu Straszewiczom, Wincentemu i Annie Ostrowskim Sędziom b. Grodzkim Rosieński, xiędzu Stanisławowi Bohdanowiczowi przeorowi i całemu konwentowi XX. Karmelitów Rosieński, Mateuszowi Malkiewiczowi rektorowi i całemu zgromadzeniu Pijarów Rosieński, Janowi Łopacię sekretarzowi opiekunowi Zofii i Annie Sabowiczównom, Xaweremu oycu Sędziemu b. Grodzkiemu Rosieński, Ignacemu i Zenonowi Synom Staniewiczom, Józefowi i Maryannie Rynkiewiczom Sędziom, Wawrzyncowi Pikturze regentowi b. Dekretowemu Ziem. Rosieński, Józefowi i Justynie Montwiłłom, Karolowi i Elżbiecie Dowiatom Sędziom b. Gran. Rosieński, Eustazemu i Angeli Stankowiczom b. assesorom ptu. Rosieński, Ezechielowi Staniewiczowi prezydentowi, Józefowi i Annie Billewiczom Marszałkom b. Rosieński, również JWW. Michałowi Kawalerowi Orderow i Eleonorze z Tyszkiewiczów Gielgudom Marszałkom nadwornym Lit. jako też dalszym pretensorom wierzycielom i do masy funduszu JW. Gielguda straż. dłużnym osobom, że w skutek dwóch dekretów jednego remisyjnego sądu głównego Litew. Wileński. 2go departamentu roku przeszłego 1820 miesiąca maja 13 dnia nastalego, drugiego przez sąd exdywizor. in fundo dóbr Widukł tegoż roku 1820 na dniu miesiąca lipca ogłoszonego, trzy z nas wyżej wyrażonych urzędników za niedziel 4 od dnia podania tego obwieszczenia do majątności straż. Gielguda Widukle zwaney w powiecie Rosieńskim,

położoney zjechałszy, czynność przez remisję sądu głównego, do ułatwienia powierzoną i w pierwszym sądu exdywizorskiego zjazdu rozpoczętą ostatecznie dopełnić będą. Oczem iżby wszyscy strażnika Gielguda kredytorowie i rozmaici ich pretensorowie tak też debitorowie do masy konkursowi uległej osoby świadome byli, przez niniejsze urzędowe obwieszczenie pismo.

Roku 1821 mca junii 10 dnia woźny świadczę, iż kopie tego obwieszczenia listu z nakazu WW. Wincentego Dowgiałły prezydenta Ziem. Zawileyskiego. Michała Sawickiego prezydenta grodzkiego Wileński. Aloizego Jankowskiego Sędziego Ziem. Oszmiańskiego. Józefa Skarżyńskiego Sędziego Ziem. Trockiego, Szymona Kulwiecia Sędziego Grodzkiego Kowieńskiego i Pawła Szmygielskiego Sędziego Grodzkiego Brastawskiego urzędników, iwszą JW. Ludwikowi Gielgudowi Strażnikowi W. X. Litowskiego w dobrach Widukłach 2ga JW. i WW. Józefowi i Eleonorze z Gielgudów Wereszczyńskim starostom Upitskim Maryannie z Kossakowskich Gielgudowej straż. W. X. Litew., Eustachemu i Emilii z Górskich Chrapowickim podkomor. b. Szawel. Annie Matce Stolnikowej i prezydentowej b. Grodzkiej Rosieński. Ignacemu porucznikowi wojsk pol. Mikuckim, Franciszkowi Janowskiemu, Prezydentowi Gran. Ptu Rosieński, Wincencie Matce Starościnnie i Damazemu Straszewiczom, Wincentemu i Annie Ostrowskim Sędziom b. Grodz. Rosieński, xiędzu Stanisławowi Bohdanowiczowi przeorowi i całemu konwentowi XX. Karmelitów Rosieński, xiędzu Mateuszowi Malkiewiczowi rektorowi i całemu zgromadzeniu Pijarów Rosieński. Janowi Łopacię sekretarzowi opiekunowi, Zofii i Annie Sabowiczównom, Xaweremu oycu Sędziemu b. Gran. Ptu Rosieński, Ignacemu i Zenonowi synom Staniewiczom, Józefowi i Maryannie Rynkiewiczom Sędziom, Wawrzyncowi Pikturze Regentowi b. dekretowemu Ziem. Rosieński. Józefowi i Justynie Montwiłłom Sędziom b. Gran. Rosieński, Eustazemu i Angeli Stankowiczom assesorom b. Rosieński. Ezechielowi Staniewiczowi prezydentowiczowi, Józefowi i Annie Billewiczom Marsz. b. Rosieński. w tychże dobrach Widukłach w powiecie ogólnym rosieńskim leżących, 3cia JW. Michałowi kawalerowi orderow i Eleonorze z Tyszkiewiczów Gielgudom Marsz. W. X. Lit. w majątności Zamku toż wpcie ogólnym Rosieński. leżącym podatem, i że za niedziel cztery od dnia dzisiejszego trzy z wyżej wymienionych WW. urzędników ad fundum Widukł zjadą, i komplet Sądu Exdywizorskiego złożwszy dzieło remisją Sądu Gl. Wileński sobie powierzone, a na dekrete Sądu Exdyw. pierwszo zjazdowym rozpoczętą ułatwiać będą zawiadomieniem. Jan Sokółowski woźny Ptu Rosieński.

Roku 1821 mca czerwca 11 dnia przed aktami Grodz. Ptu Rosieński. stawając obecnie woźny takową relacyą podanego obwieszczenia urzędownie zeznał. Przyjąłem Otton Dowiat Grodz. Ptu Rosieńskiego Regent.

Roku 1821 junii 16 dnia. Takowe obwieszczenie wolno drukować Wincenty Dowgiałło Prezes Zawil. i Exdywizor.

Uw i a d o m i e n i e.

2 Zawiadania Prześwietną Publiczność niżej podpisany dentysta iż mieszkanie swoje przetrznięł, i kłoby życzył użyć pomocy, zgłosi się do domu JPana Macznowera aptekarza na ulicy Zamkowej pod N. 78.

J. Neumark.